

oprávněn požadovati za čpavek jako lékárnické zboží nebo jako drogu. Bylo by pak podle výsledku objektivního zjištění v uvedeném směru arcí povinností soudu uvažovati i o subjektivní stránce věci, zda byl si totiž obžalovaný i vědom toho, že žádá za předmět potřeby zřejmě přemrštěnou cenu. Poněvadž v rozsudku nejsou bezvadně zjištěny všechny náležitosti skutkové podstaty předražování podle §u 7 lich. zákona, jest odsuzující výrok zmatečným podle §u 281 čís. 9 a) tr. ř. a zmatkem tím jest stíženo i rozhodnutí odvolací stolice. Bylo proto k návrhu generální prokuratury podle §§ 33 a 292, pokud se týče §u 479 tr. zák. uznati právem, jak se stalo.

Čís. 2802.

Dozorci vězňů nepožívá ochrany § 68 tr. zák., ukládaje svémocně vězni kárný trest.

(Rozh. ze dne 25. května 1927, Zm II 517/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Uherském Hradišti ze dne 1. prosince 1926, pokud jím byl obžalovaný uznán vinným přestupkem podle §u 312 tr. zák. a nikoliv zločinem veřejného násilí podle §u 81 tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje proti rozsudku, pokud jím byl obžalovaný uznán vinným přestupkem § 312 tr. zák. spáchaným skutkovou urážkou dozorce vězňů — nikoliv zločinem podle §u 81 tr. zák., jak žádala obžaloba — důvody zmatečnosti čís. 5 a 9 a) §u 281 tr. ř. Hmotněprávní zmatek čís. 9 a) §u 281 tr. ř. neprovádí zmateční stížnost po zákonu, dovozujíc na základě skutkových předpokladů neobsažených v rozsudku, že při výstupu s V-ým nešlo o výkon kárné moci dozorce, nýbrž o odstranění V-ého z propouštěcí cely a zamezení nepřístojného a domácímu řádu odporujícího chování se vězně V-ého, že dozorce byl k takovému opatření oprávněn a že mu tedy nelze odepřít zvýšenou právní ochranu podle §u 68 tr. zák. Naproti tomu zjistil nalézací soud a z těchto formálně bezvadných zjištění dlužno vycházeti při věcném přezkoumání rozsudku — že se obžalovaný vzepřel dozorci, vytrhl se mu a rozešel se po něm, chtěje ho udeřiti, když ho dozorce svémocně odváděl do kárné cely, t. j. když mu ukládal kárný trest, tedy při úkonu, který nenáleží k působnosti vězeňského dozorce. První soud zjistil dále, že ani situace nebyla tak kritická, by byl dozorce nucen překročiti meze své formální oprávněnosti a usoudil, vycházeje ze správného výkladu zákona, že, jelikož tak učinil, nepožívá v souzeném případě ochrany podle §u 68 tr. zák.